

disagreeably.

STYGGJA or STYGGYA (-ÐA, -ÐR), v. *to offend* (ek vil þik eigi s.); refl., *styggjast* e-t, *to shun, abhor* (s. manndráp); s. við e-t, *to be offended with* (bað hann eigi s. við þetta); s. við e-u, *to get angry at*.

STYGG-LEIKR, m. *aversion*; -LIGA, adv. *harshly, angrily* (svara, mæla -liga); -LYNDR, a. *hasty-tempered, peevish*.

STYGGR, a. (1) *shy* (s. sauðr, hestr); (2) *showing anger or displeasure* (Þórðr var þá inn styggasti við biskup); mæla stygggt, = m. styggliga.

STYKKI, n. *piece, chop* (brytja í s.).

STYN-FULLR, a. *sighing, groaning*.

STYNJA (STYN, STUNDA, STUNIT), v. *to sigh, groan* (s. með sáru brjósti).

STYNR (-S, -IR), m. *moaning, groaning* (sjúkra manna s.).

STYRJA, f. *sturgeon* (fish).

STYRJALDAR-MAÐR, m. *warlike man*.

STYRJ-ÖLD (gen. -ALDAR), f. *fray, tumult, war*; hefir þú þat skap, er engi -öld fylgir, *thou art no man of war*.

STYRKING, f. *strengthening, support* (hann var s. veikra).

STYRKJA (-TÁ, -TR), v. (1) *to make strong*; (2) *to assist* (ek ætla at s. Gunnar at nokkurn); (3) refl., *styrkjast, to be strengthened, get strength*.

STYRKJANDI, STYRKJARI, m. *strength-ener; supporter*.

STYRK-LEIKR, m. *strength*; -LIGR, a. *strong-looking*, = sterkligr.

STYRKNA (AÐ), v. *to grow strong*.

STYRKR, m. (1) *strength, bodily strength* (hann drakk eigi meira en hann mátti halda styrk sínum); (2) *force, of war* (þóttist Í. konungr öngan styrk til hafa at berjast við Ívar); (3) *strength, resources* (konungr sat löngum í Þrándheimi, þar

var mestr s. landsins); (4) *help, assistance* (man hann fá nokkurn styrk til ferðarinna).

STYRKUR (acc. -AN and -JAN), a. *strong* = sterkr (hann hafði styrkja treyju).

STYRKUR, f. (1) *strength*; (2) *help, assistance* (til styrktar ok fylgðar).

STYRKUR-MAÐR, m. *helper*.

STYRMA (-DI, -T), v. (1) *to blow hard, to blow a gale* (gekk um veðrit ok styrmdi at þeim); (2) s. yfir e-m, *to crowd, throng about a person slain or wounded* (styrmdu heimamenn yfir honum).

STYRR (gen. STYRJAR), m. *stir, tumult, brawl* (s. varð í ranni).

STYTSTA (-TTA, -TTR), v. (1) *to make short, shorten*; (2) *to gird up a frock* (hann stytta upp um sik kuflinn); s. sik upp, *to tuck up one's clothes*; (3) refl., *styttast, to get angry* (þá tók Helgi at s. ok mælti).

STYTTINGR, m. *unfriendliness*; skilja með styttingi, *to part coldly*.

STÝFA (-ÐA, -ÐR), v. *to cut off, chop off* (s. höfuð af e-m).

STÝRA (-ÐA, -T), v. (1) *to steer, with dat.* (s. skipi); s. til váða, *to steer into straits*; s. undan, *to escape*; e-m verðr nær stýrt, *one has a narrow escape*; (2) *to govern, manage* (ríki, lögum); þat mun þó mestu um s., hversu Þórdísi er um gefit, *it will all depend on how Th. likes it*; (3) *to rule, possess* (þó at vér stýrim peningum); þat mun mestri giptu s., *it must bring the best luck*.

STÝRANDI, m. *guider, ruler* (s. himins ok jarðar).

STÝRI, n. *helm, rudder* (sitja við s.); láta vel (illa) at s., *to answer well (ill) to the rudder*.

STÝRI-HAMLA, f. *the loop by which the tiller is worked* (sitja við -hömlu); -LÁTR,